

A SZAVAIK EREJE III.

Jegyzet Jim Sanders tanításából
2011. május 08.

A mai napon egy olyan tanítást hozunk elétek, az elmúlt hetihez kapcsolódóan, amelyből ha mélységes megértést veszünk, megváltozik az életünk. A jövő héten is ennek a folytatását hallhatjuk majd. A szavaink ereje 3. rész következik ma, de egy olyan alcímet is adhatnánk neki, hogy a *királyság kulcsai*.

Fontos, hogy megértsük, amit az Ige tanít. Jézus azt mondta, hogy ha *halljátok*, és ha *látjátok*, és a *szívetekkel megértitek*, akkor meggyógyítalak benneteket. A konferenciánkon is szó lesz majd erről, mert ha úgy tartjuk, hogy hitben vagyunk, és mégis elmegyünk az orvoshoz, és egy rossz jelentést kapunk, akkor nem vagyunk hitben.

Kenneth Hagin felesége egész élete során hallotta a férjét a hitről prédikálni, és mégsem volt tiszta megértése a hitről. Egy műtétet kellett felvállalnia, és az Úr jelezte, hogy a műtőasztalon lett volna a halála. Férje pedig egy olyan *hitet oktató* szolgáló volt, akin keresztül milliók tanulták meg a hitnek a működését. De ő nem hallotta meg, ill. *nem vette komolyan*. Tudta, hogy ha arra a műtetre sor kerül, akkor ott meg fog halni. Hagin visszatartotta a feleségét, nem engedte neki a műtétet, és végül megkérdezte az Urat. Azt válaszolta az Úr, hogy azért, mert te megkértél, ezért *közbelépek*, és megváltoztatom a történések menetét, nyugodtan vidd a kórházba és legyen meg ez a műtét.

A konferencián is fogok erről beszélni. Nagyon sok problémánk onnan ered, hogy valójában mi is jött ki a szánkból, a jelen életünk dolgait illeti ez. A *NIV verzió* szerint olvassuk a:

Jakab 3/2 Mindannyian sok dologban megbotlunk, ha valaki sohasem hibázik, vétkezik abban, amit mond, az tökéletes ember, képes az egész testét féken tartani.

A testvére, amit a tanítás indításaként az elmúlt alkalommal is olvastunk a:

Példabeszédek 18/20 A férfi szájának hasznáival elégedik meg az ő belseje; az ő beszédének jövedelmével lakik jól.

21. Mind a halál, mind az élet a nyelv hatalmában van, és amiképpen ki-ki szeret azzal élni, úgy eszi annak gyümölcsét.

Visszakanyarodván a *testünknek* a jólétére, egyszer megkérdezték Smith Wigglesworthot, hogy érzi magát? Azt válaszolta felemelt hangon, hogy én *nem kérdezem* meg Smith Wigglesworthot, hogy ő hogyan érzi magát, *én megmondom* Smith Wigglesworthnak, hogy hogyan érezze magát. Ez a *hit*.

Ahhoz, hogy a jövedelmeinkben *növekedést* lássunk, a *beszédiünkben* is ott kell, hogy legyen ez a növekedés. Ezért figyelmeztetek benneteket, hogy amikor arról beszéltek, hogy mire van szükségünk pl., akkor ez már nem a hitállítások közé tartozik.

Valószínűleg van egy rossz szokásod, és ez abból látható, hogy *túl sokat beszélsz*, - szükségünk van erre, meg szükségünk van arra. Ez a dolog, abszolút nem segít neked. Mondod, hogy de valóban szükséged van rá. Igen, de ebben az állításban *nincs ott a hit*. A szükségéidet vallod meg.

A *szükségeidben* van a hited, mert állandóan csak ezt hallod, hogy erre van szükségem, szükségem van, szükségem van, és így csak abban növeled a hitedet, hogy mennyi mindenre van szükséged.

Az igazság úgy van, hogy a jelenlegi *szükséged állapotát vallottad* meg. Mi a helyzet azzal a verssel, hogy – *Az Úr az én pásztorom, ezért nem szűkölködöm!* Nem azt mondja, hogy az Úr az én pásztorom, és erre, meg erre van szükségem, hanem azt mondja, hogy nem szűkölködöm.

Mi lenne akkor, ha elkezdnék úgy *beszélni*, ahogy az *Írás* szól, és nem pedig úgy, hogy erre, meg arra lenne szükségem: Nem lesz szükségünk semmiben, és a számláinkat is ki tudjuk fizetni. Nem kerül több levegőbe, több lendületbe, hogy ezt mondd ki, minthogy a szükségéidet sorold. Vagy valami olyasmit mondj ki, ami később ártani fog neked.

Tehát, amikor az ember a növekedést keresi, akkor hol keresse ezt? Az újsághírekben, vagy a tévében? Nem! A *felépülésünket* ebből a hiány helyzetből az orrunk alatt egy pár centivel lehet megtalálni, onnan jön a teljes ellátásunk.

Ugyanis, ha rátekintünk újra a Példabeszédek 18/20-ra: A férfi *szájának* hasznával elégedik meg az ő belseje, az ő *beszédének* jövedelmével lakik jól.

Hol lehet megtalálni a *növekedést*? A *szánkban*. Ahhoz, hogy többet tapasztalj meg a *jólétből*, többet kell *beszélni* róla. Nagyobb növekedésről beszélek most. Jézus tanítja a...

Máté 12/34 ...Mert a szívnek teljességéből szól a száj.

Miért van, hogy mindenki a hitetlenséget és a kétség szavait szólja? Azért beszélnek az emberek a *kétkedés* és *hitetlenség* szótárával, mert belül *telve* vannak ezzel. Ezen meditálnak, ezen *elmélkednek*, és így *beszélnek* állandóan. Egy kicsi túlfeszültség éri őket, és mindjárt sírva fakadnak, hogy milderre szükségem lenne.

Ebben *nincs jelen a hit*, hanem csak a félelmek és a hitetlenségek vannak jelen. Mi a gond a félelemmel? Az a gond a félelemmel, hogy *amitől félsz, az megvalósul, az hozzád jön*. Elkezdnék arról beszélni, hogy milyen rossz a helyzet, és olyan rossz is marad, és még rosszabbá válik.

Hogy lehet ebből felépülni? Mert a gyülekezetnek fel kell fedeznie, hogy az egész *nemzetünk* számára itt van a *válasz*, hogy helyrejövünk. Az egész világnak Isten *Igéjében* van a *válasz*, hogy *kijövünk a váltságból*. Nálunk meg van a válasz Isten Igéjében, náluk nincs meg.

Mondják: bizony nem tudjuk most, hogy mihez is fogunk kezdeni. Ez a lehető legrosszabb helyzet, ahol valaha voltunk. A legzürzavarosabb a helyzet, amit valaha láttunk. Nem lehet munkát találni sehol. – A szükség, a hiány, a csökkenés van a szádban! És megvallod a hiányát! Megvallod azt, hogy mire van szükségem! Az *igaz* pedig *hitből* él!

A hit pedig *úgy szólítja* a dolgokat, mintha *már meglennének* azok a nem lévők. Igen, mondod, de nincs még meg, nincs még meg a munkahelyem, nincs még meg az üzleti vállalkozásom. Ezért kell *beszólítanod*, ezért kell hívnod azt, mondanod kell, hogy a dolgok *fellendülnek*, ez az üzleti világ fellendül. Egyre *több munkahely* lesz, és egyre *többet keresünk*. Valóban? Valóban? – Nem értik! Valóban hiszed ezt?

Éjjel és nappal ez legyen a *szádban*, ezt mondd ki! Ne próbád ezt, hanem *cselekedd* meg, és nézd meg, mi történik? Jézus azt mondta, hogy a szívében nem kételkedik, hanem hiszi, hogy amit mond, *megtörténik*, meg lesz néki, amit *mondott*.

Vagyis amit mondasz, és a szívedben nem kételkedsz, akkor meg lesz, amit mondasz. És ezt Jézus mondta. A kezdetektől így volt ez. Olvashatjuk ezt a ...

Példabeszédek 18/21 Mind a halál, mind az élet a nyelv hatalmában van, és amiképpen ki-ki szeret azzal élni, úgy eszi annak gyümölcsét.

Vagyis, amit kimondunk bárhol, bármikor is, az vagy a *segítségünkre* siet, vagy *hátráltat* bennünket, amit kimondunk az vagy *meggyógyít*, vagy *megbetegít* bennünket. Amit kimondunk, az vagy pénzt hoz hozzánk, vagy *gyarapít* minket, vagy pedig *kevesebbé* tesz minket. Amit kimondunk, az vagy *életet* szolgáltat nekünk, vagy a *halálunkat* szolgáltatja.

A legtöbb gyülekezetbe járó erről semmit nem tud, és nem hiszi. Honnan mered ezt így állítani, hogy ez így van, kérdezik. Onnan, hogy csak figyeld meg, mit beszélnek. Ha valóban komolyan hinnéd, hogy amit kimondasz, az életet, vagy halált szolgáltat neked, akkor nagyon *figyelnéd*, hogy *mi jön ki a szádon*. Ha mindenféle rossz dolgot kimondasz a szádon, ez azt mutatja, hogy ebben nem hiszel.

Én azt hiszem, hogy te és én, mindketten lehetünk hívői a Bibliának, és a szavainkkal meg is *cselekedhetjük* azt, amit a Biblia mond nekünk. És az emberek képesek arra, hogy meglássák ennek a gyümölcseit az életünkben. Ki fognak minket gúnyolni mindaddig, amíg végül meg nem látják, hogy amit mi *kimondunk*, az *valóságba* is jön.

És akkor rá fognak kérdezni, hogy miként történt ez meg veled? – A *megvallásaimat komolyan vettem*, amit te úgy kigúnyoltál. Mert ez bizony így működik. Nehogy azt hidd, hogy mindent tudsz már ebben a témakörben.

Máté 16/13 Mikor pedig Jézus Cézarea Filippi környékére ment, megkérde tanítványait, mondván: Engem, embernek Fiát, kinek mondanak az emberek?

Jézust az érdekelte, hogy az emberek *mit mondanak* felőle, hogy ki is Ő valójában?

14. Ők pedig mondának: Némelyek Keresztelő Jánosnak, mások Illésnek; némelyek pedig Jeremiásnak, vagy egynek a próféták közül.

15. Monda nékik: Ti pedig kinek mondotok engem?

Jézus akarta tudni, hogy ti kinek gondoltok engem? És ma az emberek billióiról akarja Jézus ezt tudni. Hogy a föld és a menny valóságos-e, hogy a világnak szüksége van-e egy Megváltóra? Igen, a világnak szüksége van egy Megváltóra, és nekünk van Megváltónk!

Mi dönti azt el, hogy valaki megváltott, *üdvözült*, vagy *elveszett*? Visszakanyarodunk oda, hogy mi az, amit te *mondasz* róla, hogy ki is Ő?

Róma 10/9 Mert ha a te száddal vallást teszel az Úr Jézusról, és szívedben hiszed, hogy az Isten feltámasztotta Őt a halálból, üdvözülsz.

Ha a száddal *megvallod*, hogy Jézus az Úr, akkor *üdvözülsz*. Megtette ezt itt mindenki. És valóban működik-e? Az egész földgolyónak meg kell ezt érteni.

10. Mert szívvel hiszünk a megigazulásra, szájjal teszünk pedig vallást az üdvösségre.

Mi az, amit az emberek Jézusról mondanak? Sok mindent, vannak, akik még *gúnyolódnak* is, másokat meg *nem érdekel* a dolog. Hogy a *mennybe*, vagy a *pokolba* kerülsz, egy dolog dönti el, hogy *mit mondasz ki Őróla*? Hogy ki Ő pontosan teneked?

Nem csak, hogy mit gondolsz róla, hanem mit *mondasz* ki róla. Én *kimondom*, hogy Ő az én Uram, és Ő az én üdvözítőm.

Máté 16/16. Simon Péter pedig felelvén, monda: Te vagy a Krisztus, az élő Istennek Fia.

Te vagy a Krisztus az élő Istennek Fia. Te *kinek nevezel* engem, kérdezte Pétertől. Péter számos esetben tévedett, és hibázott, de most nagyon *pontosan válaszolt*. És nézzük meg ezt a bizonyosságot, amit kimondott: TE VAGY A KRISZTUS, AZ ÉLŐ ISTENNEK FIA, TE VAGY A MESSIÁS, AKI ELJÖVENDŐ, TE VAGY A FELKENT.

Teljes bátorsággal mondta ki. Ezt teljes *bátorsággal* kell kijelenteni nekünk is. Ő az én Uram, Ő az én *Megváltóm*, az én *Gyógyítóm*! Hoz-e ez változást? Számít-e valamit, hogy mit mondunk ki Őróla? A *menny* és a *pokol* közötti *különbséget* hozza.

Romániában az egyik legnagyobb felekezet vezetője a tévé képernyőjén vitába szállt, hogy ez nem így van. Az *üdvösségi imánkat* meglátta, és megkérdőjelezte, és szinte gúnyolta, hogy ez nem így van. Az illetőről még azt is megkérdőjelezem, hogy újjá van-e születve?

Hagin konferencián, egy alkalommal találkoztam olyan metodista pásztorral, aki miután *nyugdíjba* vonult, akkor találkozott az újjászületés üzenetével, és akkor *született újjá*. Azon gondolkodtam utána, hogy vajon a gyülekezetében volt-e valaki, aki újjá volt születve?

17. És felelvén Jézus, monda néki: Áldott vagy Simon, Jónának fia, mert nem test és vér jelentette ezt meg néked, hanem az én mennyei Atyám.

18. De én is mondom néked, hogy te Péter vagy, és ezen a kősziklán építem fel az én Gyülekezetemet, és a pokol kapui sem vesznek rajta diadalmat.

Péter tehát egy *kőszikla*, de nem az, amelyre Isten a Gyülekezetet építi. Nem az, az alapkő, amelyet az építők megvetettek. Jézus az a *kőszikla*, amelyre Isten alapította a Gyülekezetét. Péter *kőszikla*, és az Úr téged is *kősziklává* tesz, ha megkapod ezt a *kőszikla biztos kijelentést* az Úr Jézusról.

Amire alapítani lehet ezt a bizonyosságot, azt meg kell értened, azt a kijelentést, a *kijelentésben* van ez a *kőszikla* biztos szilárdságunk, hogy Jézus az Istennek Fia. Mert erre a kijelentésre, mint kősziklára építem fel a Gyülekezetemet, és a pokol kapui sem vesznek rajta diadalmat.

És a sötétségnek nincs olyan ereje, ami képes lenne győzedelmet venni a Gyülekezet felett. Mert az Úr mindig is *építeni* fogja a Gyülekezetét. Az ördög ugyan *próbálkozni* fog ezzel és azzal, de nincs olyan bölcsesség, és nincs olyan tanács, amely megállna az Úr ellen. A Biblia azt is mondja, hogy az, aki a mennyben ül, mindezt *neveti*.

Gondold el, ha te lennél az Isten, és te lennél, aki teremtette az ördögöt, Isten látja a kezdetektől egészen a végeket, még mielőtt az ördög elbukott volna, Isten teremtette az ördögöt. Az ördög próbál elrejtőzködni, és onnan a rejtekhely mögül bizonyos dolgokat rád helyezni. Az egész naprendszert átlátja Isten, a csillagrendszert, és neveti, és megkérdedez Istent, hogy – Isten min nevezsz? Az ördögön!

A *sötétség ostobává teszi az embert*, mert a sötétségben *nincs jelen a bölcsesség*. Ahogy Isten letekint, képes megmondani, hogy te hol fogsz kikötni azon az úton, ahol most tartasz. Ha az ember megnyitja magát a *hústestnek*, akkor a következményét annak csak később fogja látni. A *bölcsesség az*, amely tudja előre, hogy mi lesz annak a *vége*.

Amikor megvallod Krisztust, akkor *Ő beépít* a Gyülekezeti Testébe. Olyan *hatalmi helyre* helyez, amely helyen a pokol kapui nem képesek rajtad diadalmat venni.

19. És néked adom a menny királyságának kulcsait; és amit megkötsz a földön, a mennyekben is kötve lesz; és amit megoldasz a földön, a mennyekben is oldva lesz.

Kerüljünk bele ennek az áradatába. Mit mond itt az Írás? Mi az, amit te mondasz? Az alapján, amit te *kimondasz*, ímé itt vannak a *kulcsok*, azok a kulcsok, amelynek alapján *működik* a menny királysága.

Amikor valamit *megkötsz*, azt is úgy teszed, hogy kimondod, ha valamit *megoldasz*, azt is úgy teszed, hogy valamit kimondasz, és ezek a kősziklák állnak meg. A *Jézus kősziklák* állsz, és jogod van arra, hogy szólj és beszélj a Jézus *nevében*!

Meg van a *jogod*, és az *erőd*, a *hatalmad*, hogy megköss dolgokat. Ha itt a földön kiállsz, és valamit *megkötsz* [megtiltasz], az meg van kötve. Meg van kötve itt a *földön*, meg van kötve *felettünk* a mennyben és *alattunk* is. Ha valamit *megoldasz* [megengedsz, kiárasztasz], akkor az meg van oldva. És azt mondja itt az Úr nekünk, hogy ezek a *királyság kulcsai*.

Mit jelent az, ha egy kulcs nálad van? Egy kulccsal képes vagy *bezárni* egy ajtót, vagy *kinyitni*, és ezzel meg tudod akadályozni, hogy azon az ajtón bármi átjöhessen. Ha egy kulccsal kinyitod a zárat, és kinyitod az ajtót, akkor bármi át tud jönni rajta, amit megengedsz.

Azt mondja itt az Úr, hogy megadom a *kulcsait* annak, hogy ez az egész *királyság* hogyan működik. És mi az, amit ezt követően azonnal mond? Hogy meg kell kötni! És akkor meg van kötve! Mit jelent ez? Hogy be kell zárni, és vedd magadhoz a kulcsot, és *zárd be* azt az ajtót, akkor nem tud hozzád jönni, vagyis *tartsd távol* magadtól.

Mit mond még, másrészt, hogy *oldj* meg dolgokat. Vannak dolgok, amelyek meg el vannak zárva előlünk, amelyeket meg ki kellene *nyitni*, fel kellene *oldani*. Megint másokat pedig meg kellene kötöznünk, és bezárnunk. Vagyis *nekünk* kell ezeket végezni, hogy néhány dolgot megkötni, és megint más dolgokat pedig feloldani.

Miként tesszük ezt? Azáltal, ami kijön a számon, a szánk, *szavunk által végezzük*. Az ördög igen retteg ettől az igazságtól. Miért vajon? Az első dolog, ha ezt megértjük, amit meg fogunk kötni, az az ördög. Ezért azt szeretné, ha minket a *sötétségben tudna tartani*, hogy így mindenféle korlát nélkül tudna munkálkodni az életünkben. A hazugságokkal, a tudatlanságunkat kihasználva, *kijátszva a jogainkat*, tudja sötétségben tartani az egész Gyülekezeti Testet így.

Szinte érthetetlen, hogy miért lázonganak a hívők oly mértékben ellene annak az egyszerű üzenetnek, amikor a *megvallásokról* tanítunk? Miért törődünk vele? Azért, mert ilyenkor sokkal több dolog *mozdul* meg a természetfeletti, láthatatlan világban. Tehát ilyenkor a természeti világ felbolydul, és az emberek *tudatlanságukban* ellenállnak ennek.

Azt teszik vele, habár nem tudják, tudatlanok, hogy a saját *lábukba lónek* vele. Miért harcolnak az üzenet ellen, amely *felruház* minket azzal a képességgel, hogy *megkössük* az *ellenséget*, hogy lezárjuk az ellenséget és az *áldásokat* pedig *kiáraszuk* az életünk felett? Megmondom nektek, hogy miért, itt van az Igében, a...

Máté 12/29 Avagy mi módon mehet be valaki a hatalmasnak házába és rabolhatja el annak kincseit, hanemha megkötözi előbb a hatalmást, és akkor rabolja ki annak házát?

33. Vagy legyetek jó fák, és teremjete jó gyümölcsöt, vagy legyetek romlott fák, és teremjete romlott gyümölcsöt; mert gyümölcseről ismerik meg a fát.

34. Mérgek kígyóknak fajzatai, mimódon szólhattok jókat, holott gonoszak vagytok? Mert a szívnek teljességéből szól a száj.

Először tehát Jézus arról szól, hogy meg kell *kötni* a hatalmást, és később pedig arról, hogy ki kell *mondanunk*. Mi módon szólhattok? Az erős emberről szól. Azért beszél a szólásról, mert ezáltal tudjuk megkötni őt.

35. A jó ember az ő szívének jó kincseiből hozza elő a jókat;... – A *szavainkkal* tesszük ezt, ahogy kimondjuk. A szív bőségéből, ahová a szavainkat helyezzük, a száj kimondja a jókat. – ...és a gonosz ember az ő szívének gonosz kincseiből hozza elő a gonoszokat.

36. De mondom néktek: Minden hivalkodó beszédért, amit beszélnek az emberek, számot adnak majd az ítélet napján.

37. Mert a te beszédedből ismertetel igaznak, és a te beszédedből ismertetel hamisnak.

Amikor a Krisztus ítélőszéke előtt állunk majd, biztos vagyok benne, hogy nagyon sok mindent visszahallunk abból majd, amit itt a földön mondtunk. Ésaías könyvében azt olvassuk, hogy Ő teremti meg a *hálaadást* az ajkainkon. Ez arra irányít engem, hogy az Úr szeretné *megváltoztatni* azt, ami kijön a számból.

Azt mondta a zsidó népnek, hogy *kihozlak* benneteket erről a földről, és *beviszlek* benneteket egy jó földre. *Megáldotta* őket és jó dolgokat mondott ki rájuk. De ők nem egyeztek ezzel, ők másként, teljesen *ellentétesen beszéltek* azzal, amit az Úr mondott.

Mi történt az életükben? Az, amit az Úr mondott, vagy amit ők beszéltek? Az jött valóságba az életükben, amit ők maguk beszéltek. Itt halunk meg a pusztaságba. Az igazság úgy szól, hogy a te szavaid *nagyobb súlyt* képviselnek az életedben, mint bárki másé, Istent is ideértve.

Mi történik akkor, ha Isten azt mondja feletted, hogy te *tisztára* vagy mosva a *szent vér* által, és te azt mondod erre, hogy ez nem így van, én nem hiszek Jézusban. *Üdvözült* vagy, vagy *elveszett* vagy?

Az emberek boldogtalanok, az emberek haragszanak Istenre, mert Isten nem volt képes megvalósítani azt az életükben, amit mondott, hogy megteszi. Mi történt meg ugyanis? Azt *kapták* meg, amit saját *szájukkal kimondtak*. A szavaikkal *megváltoztatták* az életük menetét, és az egészet Istenre teszik, *Őt okolják* érte. Ugyanúgy, amit a zsidók is, azt kapták, amit a szájukkal beszéltek.

A megvallás szót a Zsidó 3/1-ben megtaláljuk. Megtaláljuk itt, hogy Jézus a mi megvallásaink, hitvallásunknak apostola és főpapja.

Zsidó 3/1 Annakokáért szent atyafiak, mennyei elhívásnak részesei, figyelmezzetek a hitvallásunk apostolára és főpapjára, Krisztus Jézusra.

Zsidó 14/14 Lévén annakokáért nagy főpapunk, aki áthatolt az egeken: Jézus, az Istennek Fia, ragaszkodjunk hitvallásunkhoz.

Ragaszkodjunk a *hitünk megvallásához*! Ragaszkodni azt jelenti, hogy ne legyél bizonytalanokodó benne. A *megvallás* azt jelenti, hogy *mindig ugyanazt mondod* ki. A legfontosabb a megvallásainkban, hogy csak azt mondjuk ki, *amit Ő mond*. Azt kell mondanunk, amit Ő mond.

Ha Ő azt mondja rólunk, hogy a *szükségeink* be vannak *töltve* az Ő gazdagsága szerint dicsőségesen a Krisztus Jézusban, akkor csak ezt lehet mondani. Akkor nem beszélhetünk arról, hogy mire van szükségünk, vagy mi az, amink éppen nincs, mert csak azt mondhatjuk ki a szánk szavaival, amit Ő mond rólunk.

Ha Ő az Igében azt írja, hogy Jézus Krisztusban megigazított minket, és Isten igazságává tettünk Jézus Krisztusban, akkor ne beszélj arról, hogy, hogy érezed magad, és ne beszélj arról, hogy milyen összezavart vagy, és milyen hiányosságaid vannak. Hanem azt mondd csak, amit *Ő mond rólad*. Azon elmélkedem most, hogy vajon érted-e, hogy hol van a *problémája* az embernek?

Az ördögnek csak annyit kell tenni legtöbb kereszténnyel, hogy hoz egy kis *tünetet*, hogy ezt érezd, vagy azt érezze, vagy felvillant a *múltból* egy történést, egy eseményt, és elkezdenek azonnal beszélni, hogy én nem ez vagyok, nem tudom azt megtenni, szegény vagyok, képtelen vagyok erre. Kimondod ezeket.

Egy olyan prédikátort hallgattam, aki prédikátor családból született, és nagyon szegény családból jött elő. Pünkösdi család volt, szinte enivalójuk sem volt, hét gyermek volt a családban. Megtanulta, hogy miként kell *megváltoztatni a gondolatait*, és mindig olyan gondolatokra gondol, amelyek kellemes képeket társítanak. Vízesést, vagy egy gyönyörű zenét társít mellé. Tehát teljességgel *megváltoztatta az elméjét*, és annak járását, és nagyon szeret ilyen könyveket is olvasni.

Te magad is *megváltozhatsz*, és egy akaratra kerülhetsz Jézussal. Jézus soha nem nevezett téged kudarcnak, soha nem mondta, hogy te nem vagy képes rá. Hanem azt mondta, hogy *mindenre van erőd a Krisztusban*, aki téged megerősít, és *minden áldást megadott*, ami téged képesse tesz arra, hogy te Istenhez méltóan járjál ebben az életben, teljes Istenfélelemmel.

És, hogy a Nagyobb van benned, és ezért te *több vagy a győztesnél!* Hol tartana már az életünk folyása, ha mindig csak ez jött volna ki a szánon? Hiszed-e hogy Istennek gondja van az Ő Igéjére, hogy beteljesítse azt? Arról beszélek, ha mindig csak azt mondtad volna, amit Ő mond rólad?

Látod-e, hogy az ellenség hogyan ügyködik azon, hogy a hívő *áldásait kilopja* az életéből? A keresztények nagyobb része arról szeret beszélni, amik *rosszak*, és nem arról, amik *jók*. Ha nem *magukról* beszélnek éppen valami lealacsonyító módon, akkor *másokról* beszélnek gonosz módon. Hallottad-e XY-al mi történt, el sem mondhatom, hogy hová jutott. Valakivel találkozik annak is elmondja, és a legnagyobb *zűrzavarban* van az élete.

Ha így mondd, gondold el, hogy ugyanazzal a lélegzetvétellel elmondhatnád a *hitmegvallásodat* is, és *életet szolgáltatnál* vele. Ha el tudnád *zárni* a szádnak a folyását, mert úgy beszélsz, mint a vízfolyás, akkor az Úr *adna neked egy szót*, hogy mit szóljál.

Ha az Úr ad számomra lehetőséget, hogy *segítsek* az illetőn, az, az *illetőtől* is függ. Ha valamit kapunk a Szellemtől és a hitünket használjuk vele, attól függ, hogy milyen súlya van a szavainknak, hogy mennyire vannak *hozzánk kapcsolódva* szellemben. Akkor tudsz nekik segíteni. Sok esetben, ha az illetőt ismerem, elkezdem a *megvallásaim*, hogy – igenis kijön belőle, és a túloldalon, amikor kijött a megpróbáltatásból, erősebb lesz, mint valaha.

Meg van a jogom, hogy ezt mondjam, ugyanezt te is megteheted a *családoddal*. Mind afelett ilyen hatalmad van, amelyre *kihatnak a köreid*. Ha valami rosszat hallunk, el kell csendesedni, és addig nem szabad kimondani semmit a száunkkal, amíg belülről valamit a szívünkben nem kapunk.

Mi az, amit képes vagyok kimondani, ami megváltoztatja azt a dolgot, hogy jó irányba induljon? Nemcsak arról van tehát szó, hogy elővesszük a megvallásainkat, és a gondolatainkat üresjáratban csak megvalljuk, hanem arról van szó, hogy *megvalljuk*, és a *hitünket* is beletesszük.

Abban a pillanatban, amit az Úr *megelevenít* neked, abba tudod a *hitedet* tenni. Ha *kijelentésből* jön az a valami, akkor az embernek szíve *izgalomba* jön, mert tudja, hogy a helyzetet képes vele megváltoztatni. Lehet, hogy napok, hetek, hónapok, vagy akár évek kellene hozzá, de ha az Úrtól megkaptam, akkor azt képes vagyok kimondani. Amit az Úr *ad* neked a szádba, azt ne változtasd meg, *ugyanazt mondd* állandóan.

A megvallás Imakönyveinkben, az I., és a II., Imakönyvekben az életed minden területére találsz igei megvallást.

Máté 12/36 De mondom néktek: Minden hivalkodó beszédért, amit beszélnek az emberek, számot adnak majd az ítélet napján.

Vagyis az elkövetkezendő időkben lesznek olyan napok, amikor *visszahalljuk* azokat a beszédeket, amelyeket most mondunk. Mik ezek a hivalkodó beszédek? Jézus ugyanezt a szót használta, azokra az emberekre, akik a tereken ácsorogtak, és munkára vártak, hogy felvegyék őket a szőlőbe dolgozni. Az üres, lötyögő, beszédről van szó.

Minden szó, amit kimondunk, annak képesnek kell lenni működni. Vagyis *teremni* kell a szavainknak, minden egyes szónak, amit kimondunk. Mivel ebben a világban nőttünk fel, soha nem tanítottak meg minket arra, hogy a szavaink teremnek nekünk, legtöbbször úgy gondolják, hogy a szavaik csak arra valók, hogy kifejezzék magukat.

Amikor *Jézus szólt*, az meghozta-e a különbséget? Valóban *látható* volt a változás. Mondta Jézus valaha is azt, hogy – ó, micsoda zavaros egy helyzet, micsoda szomorú ez az egész felállás. Nem! Jézus szavai mindig *változást* hoztak. Szólt, a fákhoz, a szélhez, parancsolt a hullámoknak, parancsolt az elnyomottaknak, a betegeknek és megváltozott az életük, a *helyzetek megváltoztak*.

Igen, mondják, de az Jézus volt. Ki mást követnénk, ha nem Jézust, nekünk *Jézusutánozóknak* kell lennünk. Maga Jézus mondta, hogy kövessetek engem. Ő mondta, hogy: *aki hisz énbennem, az is cselekszi majd azokat a cselekedeteket, amelyeket én cselekszem, sőt nagyobbakat is cselekszik majd azoknál!* Ez János 14/12-es Igéjében van.

Nekünk valóban *úgy* kell beszélünk, járnunk, szólnunk és cselekednünk, mint ahogy azt az *Úr tette*. Úgy kell *engedelmeskednünk*, mint ahogy Ő engedelmeskedett. És meg tudjuk tenni, képesek vagyunk.

Néha bizony szűkre szabatik a helyzetünk, de megtisztulhatunk, és ez nagyon fontos, hogy újra felkelünk, és újra indulunk, friss, *új indulásban* vehetünk részt. Ha hibákat követünk el, az Úr megbocsát nekünk, ezt ki nem mondom Uram többet, dicsérlek, mert én ez vagyok. Minden nap megváltoztatom, ha szükséges, amit ki kell mondanom, csak azt mondom. Mert úgysem hiszem a másikat, miért mondanám?

És csak azt mond ki, amit az Úr maga mondott ki rólad, és legyél benne következetes. És *figyelj* arra is, hogy mit *mondasz* ki az ismerőseidről, a barátaidról. És mit mondasz a barátaidnak, ha bejönnek jókedvvel, és kiöntöd a lelketek nekik, és hazamenni már teljes depresszióban térnek haza. Magadnak sem segítettél és nekik sem. Igen, de olyan jó volt kiöntenem mondom, de a baj az, hogy már beengedned sem lett volna szabad. Tartsd magad attól távol.

Példabeszédekben mondja, hogy minden féltett dolognál jobban *őrizd a te szívedet*. Amikor már kiengeded magadból, az már azt jelenti, hogy valami rosszat beengedtél. Lehet, hogy a *hústestünk* egy kicsit megkönnyebbülve érzi magát, de *szellemi* értelemben rosszabb helyzetbe vagy, mint előtte voltál.

A hústestedet kell megfékezned, és a *nyelvedet* kell megragadnod, és a saját köteles *feladatát* kell, hogy ellássa a nyelved. Valamikor meg kell állni egy pillanatra, és elgondolkodni, hogy ezt most érdemes-e kimondani? Fog-e *épülést* hozni a másiknak, vagy csak a *hitetlenséget* szólom már megint.

És ha megállsz, és keresed a szívedben, akkor talán majd az Úr mutat valamit, hogy mi az, ami segít téged. Jöhet egy gondolat, jöhet egy történet, *jöhet egy Ige*, az használd fel, mert az, az Úrtól fog jönni, arra a helyzetre, arra az időpillanatra lesz egy Ige.

Főiskolás koromból az egyik szobatársam baptista neveltetést kapott, pár éve volt egy mély beszélgetésünk, mindaz a hitetlenség, ami benne volt, hogy Isten miért engedi meg, hogy ez, meg az megtörténjen? Pilóta volt a háború során, édesapja is egy nagyon híres pilóta volt, Tokió bombázásában részt vett, kitüntetése is volt, háborús hős volt, katonai érmék, kitüntetések, egész fal tele vele.

Kérdezik, hogy miért ez a rengeteg pusztulás a világban? Miért engedi ezt meg Isten? Hallgattam hosszú ideig, és egyszer csak jött elő belőlem az Írás, a János 10/10, hogy a *tolvaj* nem egyébert jön, hanem, hogy lopjon, öljön, és pusztítson, *én Jézus*, azért jöttem, hogy életük legyen, és bővülködjenek. Az egyik baptista unokatestvéremnek is oda kellett adnom ezt az igeverset, a nővérem temetése napján, mert ő is nagyon rosszul volt beprogramozva.

Ha ebben járatos leszel, akkor az emberek meg fognak majd állítani, és várnak majd tőled, hogy mondjál valamit, mondj egy jó Igét. Mert az életnek és *szeretnek a hordozója*, és szolgálója leszel, és nem a kárhozatnak és az ítéletnek a prófétája.

Ha a jövő héten elétek állnék, és azt mondanám nektek, hogy – jaj, néktek, de jaj ám! Megnézhetitek majd magatokat, és prófétálni kezdeném Isten ítéletét, hogy mi száll majd rátok, majd meglátjátok, milyen nyomorultak és értéktelenek vagytok, előbb utóbb kiürülne a terem, mert erre nincs szükségetek, hogy ezt halljátok, és nem is akarjátok hallani. Ha az Úr maga szolgál feléd, még akkor is, ha egy jó fenekelészt kapsz tőle, akkor azt kell mondanod, hogy igen erre volt szükségem. Mert abban *élet* van, és Ő reményt hoz velem, *megerősítést* hoz velem. Ámen!

Az Úr *számon kér* majd minket a szavakról, amelyeket *kimondtunk*, és ez minden napra igaz, hogy ez *miként hat* ki a másakra, amit te kimondasz. Jézus a *mennyország kulcsait* nekünk adta. Az Úr maga adta a kulcsokat nekünk. *Mit teszel ezekkel?*

Ezekkel a kulcsokkal vannak dolgok, amit le kell zárni. Le kell állítani bizonyos dolgokat. Le kell állítanod! Részünk van benne, hogy bizonyos dolgokat leállítsunk, megint másik dolgokat, pedig el kell oldanunk. Meg kell érteni, hogy mindez a *szavaink erejében* benne van.

Lapozzunk a Lukács 13 fejezetére. Amikor az emberekért imádkozom, és felkiáltok, lehet, hogy nem tudjátok, hogy ilyenkor mit mondok. Meg fogod most tudni.

Lukács 13/10 Tanít vala pedig szombatnapon egy zsinagógában.

11. És ímé, volt ott egy asszony, akiben betegségnek szelleme volt tizennyolc esztendőttől fogva; és meg volt görbedve, és nem tudott teljesen felegyenesedni.

12. És mikor azt látta Jézus, előszólítá, és monda néki: Asszony, feloldattál a te betegségedből.

Asszony *feloldattál* a te betegségedből! Ezt szoktam én is imádkozni, hogy légy szabad attól a betegségtől, engedjen el az ellenség, ezt szoktam *kiabálni*.

13. És reáveté kezeit; és azonnal felegyenesedett, és dicsőítette az Istent.

Arról nem ír az Ige, hogy amikor tizennyolc évig meggörnyedve volt attól a betegségtől, akkor dicsőítette-e Istent? Most, hogy szabad lett, és kiegyenesedett, most *dicsőítette Istent*, és az emberek hallották.

14. Felelvén pedig a zsinagógafő, haragudva, hogy szombatnapon gyógyított Jézus, mondta a sokaságnak: Hat nap van, amelyen munkálkodni kell; azokon jöjjetek azért és gyógyíttassátok magatokat, és ne szombatnapon.

Tehát azok, akik soha nem gyógyítottak, azok hogy tudnának gyógyítani akár a hét többi napján. A *vallásos* emberek tele vannak ilyen mondókákkal, hogy *mikor szabad*, mit szabad, mit *nem szabad*. Nézzük, mit válaszol az Úr:

15. Felele azért néki az Úr, és monda: Képmutató, szombatnapon nem oldja-é el mindenitek az ő ökrét vagy szamarát a jászoltól, és nem viszi-é itatni?

Azonnal *képmutatóknak* nevezte őket. Ha valóban hiszel a szegénységben, akkor miért nem úgy élsz?

16. Hát ezt, az Ábrahám leányát, kit a sátán megkötözött, ímé, tizennyolc esztendeje, nem kellett-é feloldani e kötélből szombatnapon?

Milyen csodálatos, hogy ezt az asszonyt többre sorolja az Írás, mint pl. egy egeret? Vagy egy ökröt? Jézus hogyan tette őt *szabaddá*? Azt mondta *feloldattál*! Mivel mi *Őbenne* vagyunk, ezért nekünk úgy kell járni, amint *Ő járt*.

Ha hiszel Jézus szavaiban, akkor neked itt a földön le kell *zárni* bizonyos dolgokat, más dolgokat pedig fel kell *oldoznod* és meg kell engedned, hogy megtörténjenek. És ebben a dologban *szorgalmasnak* kell lenned, mert a *kötés-oldás* hatalmának gyakorlásában le vagyunk maradva.

Be kell ezt *építeni* a szívünkbe, és utána el kell kezdeni *cselekedni*, bizonyos dolgokat lezárni a szánk szavaival. A lakásban ezt és ezt *megkötöm*, a testemben ezt és ezt *megtiltom*. Nem akarja az ördög, hogy te tudd, hogy te ezt teheted. Mi a különbség, hogy megtörténik, vagy mi hozza a különbséget? Amikor *hiszed*, hogy az *megtörténik*, és akkor *mondod* ki.

Tehát nem csak arról tanít Jézus, hogy mondjuk, hanem, hogy *hittel mondjuk*. Ha hiszed, hogy az a dolog *lezárható*, és azt kimondod, meg lesz kötve, mert *hittel* mondod. Ha valamit el kell oldani, el kell *oldani* az életed felett a gyarapodást, akkor ezt is *hittel* kell szólnod.

Hol kezdődik tehát a felépülésünk? A szánkkal! Munkahelyi dolgokra, szerződésekre, üzleti vállalkozásokra alkalmazható ez az *alapelv*, és neked ezt ki kell árasztani, el kell oldani,

hogyan az életedben ezek áradjanak. Mindazt, ami akadályoz, és gátol, azokat pedig letiltani, megtiltani, megkötni.

Tesztek egy megvallást felettetek, tegyétek le a Bibliát és álljatok fel, együtt fogjuk mondani: *Munkahelyek*, – ugyanis az országnak szüksége van munkahelyekre – *eloldjuk a munkahelyeket, üzleti dolgokat Magyarországra, a városba, munkahelyek, üzleti szerződések, szerződő ügyfelek eloldatnak, hogy áradjanak az életben, az én vállalkozásom felett megkötik valamennyi akadályozó erőt, amely lelassítaná, vagy leállítaná, ezeket megköti Jézus nevében, és lezárom. Hallelúja!*

A kulcs, hogy működjön, hogy hiszed-e? Valamit vehetsz a saját szíved szerint, a saját családod dolgait, a saját helyzetedre, és *várd el*, hogy az megtörténjen. Minél inkább jársz az Úrral, minél inkább rá vagy hangolva, hogy *meghald az Úr szavát*, annál inkább fogod tudni, hogy mit kell mondani bizonyos helyzetekben, és nem fogsz üres szavakat szólni a fejedből.

És az Úr nagyon határozottan meg fogja *mutatni*, hogy mit kell mondanod bármely *helyzetben*. Mert azt mondta neked, hogy te légy a világ *világossága*, amely *kihat* az emberek életére.

Ezért Jézus nevében megkötiük a depressziót, a reménytelenséget, a betegséget, a kétségbeesettséget, ezeket megkötiük Jézus nevében, és eloldjuk az életükből, szabaddá tesszük a jelenlévőket.

Gyógyulás van a bal térdben a Szent Szellem ereje által. Meggyógyultál a bal térdben, mert a gyógyító kenetet, a Szent Szellem *gyógyító erejét* kiárasztjuk az életetek felett, az életetekre, a testetekre, az életetek minden területére, hogy működjön a Szent Szellem ereje. Hallelúja. A bal térdben erős kenet van, a hitünk ugyanis működik. Dicsőség Istennek!

A jegyzet forrása: www.bekevar.fw.hu